

Ved vurderingen af, om der foreligger et produktansvar, skal der tillige tages hensyn til produktets påregnelige brug. En anvendelse af produktet til andre formål end det, som det er fremstillet til, vil kunne pege i retning af ansvarsfrihed for producenten. I visse tilfælde må producenten imidlertid forvente en vis atypisk brug af produktet, og han må derfor indrette produktet således, at det ikke volder skade i forbindelse hermed.

Til stk. 1, nr. 3

For de fleste produkters vedkommende har der gennem tiderne udviklet sig visse krav til sikkerheden. Disse kan have form af offentlige godkendelseskrav eller sikkerhedsforskrifter, brancheaftaler eller sædvaner udviklet i retspraksis eller anden praksis. Disse krav kan være blevet skærpet, i tiden mellem produktet blev sat i omsætning og skadestidspunktet. Dette kan have sammenhæng med ændrede forhold, f.eks. at der i den mellem-liggende tid er kommet nye og mindre risikobetonede produkter på markedet eller nye produktionsmetoder, der gør det muligt at mindske risikoen for en defekt. I disse tilfælde må der ved vurderingen af, om der foreligger et produktansvar, lægges vægt på den sikkerhedsstandard, der var gældende på det tidspunkt, da produktet blev sat i omsætning.

Forbrugeren kan således ikke altid forlange samme grad af sikkerhed ved et ældre produkt, som ved et nyt. For eksempel kan man ikke forvente, at ældre bilmodeller er forsynet med lige så gode bremses som nye modeller eller i det hele taget er så sikre som nye. Heri ligger imidlertid ikke, at ældre produkter aldrig kan anses for defekte, idet det afgørende er, om produktet opfylder de krav til sikkerhed, som man er berettiget til at forvente også af det ældre produkt.

Til stk. 2

Det er i stk. 2 præciseret, at alene den omstændighed, at der senere er bragt et bedre og dermed mere sikkert produkt i omsætning, ikke medfører, at det produkt, der tidligere er bragt i omsætning, lider af en defekt. Dette udelukker naturligvis ikke, at andre omstændigheder medfører, at produktet er defekt.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til artikel 1 i direktivet og fastlægger ansvarsgrundlaget for produktskader. Producenten og den leverandør, som efter § 4 an-

ses som producent, er herefter objektivt ansvarlig for skade, der forårsages af en defekt ved det produkt, som han har produceret eller leveret.

Bestemmelsen om objektivt ansvar gælder også, selv om der inden for særlige områder er fastsat særregler om erstatningsansvar. Det gælder f.eks. stærkstrømslovens § 6, hvorefter den, der driver et elektrisk stærkstrømsanlæg, er pligtig at erstatte den skade på person eller gods, som forvoldes af anlægget, medmindre det f.eks. oplyses, at denne ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, som driften af sådanne anlæg udkræver såvel i henseende til driftsmåden som til materiellet. En skade, som skyldes en defekt ved elektriciteten, f.eks. fordi denne har forkert eller varierende spænding, omfattes således af reglerne om objektivt ansvar i dette lovforslag. Skyldes skaden andre omstændigheder i forbindelse med stærkstrømsanlægget m.v., vil ansvaret fortsat skulle bedømmes efter reglen i stærkstrømslovens § 6.

I § 7 er der foretaget en opregning af de omstændigheder, som producenten kan påberåbe sig med henblik på at blive fritaget for det objektive ansvar for skaden. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til direktivets artikel 4, hvorefter det påhviler skadelidte at bevise, at der er sket en skade, at det skadevoldende produkt er defekt, og at der er årsagssammenhæng mellem defekten og skaden.

Bestemmelsen svarer til gældende bevisbyrde-regler og indebærer, at den påståede skadevolder er fri for ansvar, hvis det ikke findes godtgjort, at skadelidte har lidt en skade, at produktet var defekt, eller at der foreligger den fornødne årsagssammenhæng mellem defekten og skaden.

Til § 7

Bestemmelsen, der svarer til direktivets artikel 7, indeholder en opregning af de tilfælde, hvor producenten ikke pålægges objektivt ansvar for produktskade.

Det er producenten, der har bevisbyrden for, at der foreligger en af de ansvarsfrihedsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen. Dette er i overensstemmelse med gældende bevisbyrde-regler og fremgår udtrykkeligt af stk. 1 og 3. I stk. 2 er der sket en vis lempelse i producentens bevisbyrde, idet denne blot skal antageliggøre, at produktet ikke var defekt, da producenten bragte det i omsætning.